

**TEZAUUR LITURGIC**  
**7 APRILIE**  
**GHERASIM MIKRAGHIANANITUL**

**SLUJBA**  
**SF. CUVIOS**  
**SAVA**  
**DE LA**  
**KALIMNOS**



**ATENA, 2020**



# 7 ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ ΟΣΙΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

## ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰσιῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ  
Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν Καλυμνίων ἡ νῆσοε τέρπου καὶ χόρευε, τοῦ  
θεοφόρου Σάββα, ἐκτελοῦσα τὴν μνήμην· ἐν σοὶ γὰρ  
ὡσπερ ἄστρον νεοφανές, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι,  
ἀναδειχθεὶς ὡς βιώσας θεοπρεπῶς, καταυγάζει σε τοῖς  
θαύμασι.

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις Σάββα μακάριε,  
ἀσκητικῶς βιώσας, τῶν Ὁσίων τῶν πάλαι, ἰσότιμος  
ἐδείχθης καὶ κοινωνός, ὡς δηλοῖ ἐνεργέστατα, ἡ  
εὐωδία λειψάνων σου τῶν σεπτῶν, καὶ θαυμάτων ἡ  
ἐνέργεια.

Τῶν εὐσεβῶν ποδηγέτης λόγῳ τῆς χάριτος,  
μοναζουσῶν δὲ θεῖος, ὁδηγὸς καὶ ἀλείπτῃς, πρὸς  
θείας ἀναβάσεις τῶν ἀρετῶν, τῇ σεπτῇ πολιτείᾳ σου,  
ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης Σάββα σοφέ· διὰ τοῦτο σε  
γεραίρομεν.

Τῷ σῷ ἀγίῳ λειψάνῳ χαίρει καὶ γάννυται,  
καθαγιαζομένη, δωρεαῖς σου ἀγίαις, Κάλυμνος ἡ  
νῆσος Σάββα σοφέ, ᾧ καὶ πίστει προστρέχουσα, ὡς

ἀρωγὸν καὶ προστάτην καὶ βοηθόν, μακαρίζει σε ἐκάστοτε.

*Δόξα. Ἦχος δ'.*

Ἀσκητικὴν ἐπιδειξάμενος ζωὴν, ἐνθέω ἔρωτι, οὐρανόφρων ὄφθης καὶ θείληπτος, ἐν παντὶ τῷ βίῳ, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν. Τῶν γὰρ χαμαὶ συρομένων τὸν νοῦν χωρίσας, πρὸς μετάρσιον πορείαν, τῆς ἐν Θεῷ πολιτείας, ἀνεπερώθης τῷ πνεύματι. Καὶ ἐν ὁσιότητι ἀρετῶν διαλάμπας, ἀμέμπως Χριστῷ εὐηρέστησας, δοξάσας Ἄυτόν, ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἡμέραις· ὅθεν τῆς ἄνω δόξης ἀξίως τετύχηκας, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.*

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

Τρόποις ἀσκητικοῖς, ἀμιλληθεὶς Ὅσιοις, τοῖς πάλαι Πάτερ Σάνβα, δεδοξασμένος ὄφθης, τοῦ Πνεύματος τῆ χάριτι.

*Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου Αὐτοῦ.*

Πλοῦτον πνευματικόν, τὸ θεῖον λείψανόν σου, ἡ Κάλυμνος πλουτοῦσα, κηρύττει Πάτερ Σάββα, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου.

*Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Χαίρει μοναζουσῶν, τὸ στίφος Πάτερ Σάββα, τῆ σῆ  
καθηγεσία, καὶ θεία προστασία, ὁσίως ἰθυνόμενον.

*Δόξα. Τριαδικόν.*

Ἦ ἀναρχε Τριάς, ὑμνοῦμέν Σου τὴν δόξαν, ὅτι τὸν  
θεῖον Σάββα, ὡς ἀκριβῆ Σου λάτρην, θεουργικῶς  
ἐδόξασας.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.*

Μύστης Σου ἀληθῆς, ὁ θεοφόρος Σάββας, ὠράθη  
Θεοτόκε· διὸ καὶ τῆς πλουσίας, εὐνοίας Σου ἠξίωται.

*Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*

Γόνος γέγονας, Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα,  
νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα Πατὴρ  
ἡμῶν, καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ  
ἀκροτάτου τέλους ἐπετυχες, διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ  
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνἀναρχου Λόγου.*

Τῆς Καλύμνου τὸ κλέος καὶ θεῖον ἔφορον, καὶ τῶν  
πάλαι Ὀσίων τὸν ἰσοστάσιον, εὐφημήσωμεν πιστοὶ  
Σάββα τὸν Ὅσιον· ὅτι δεδόξασται λαμπρῶς, ὡς  
θεράπων τοῦ Χριστοῦ, θαυμάτων τῆ ἐνεργεία, καὶ  
διανέμει τοῖς πᾶσι, παρὰ Θεοῦ χάριν καὶ ἔλεος.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ  
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε  
λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν  
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης,

ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν  
Τόκον σου.

*Ἀπόλυσις.*

## **ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ  
τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε*  
*ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ  
Προσόμοια. Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς τῶν πάλαι ὁμότροπος θεοφόρων γενόμενος,  
ἀρετῶν λαμπρότητι Σάββα Ὅσιε, τούτων ἰσότιμος  
πέφνηας, ἐν δόξῃ τῇ κρείττονι, καὶ θαυμάτων δωρεᾷ,  
καὶ ποικίλοις χαρίσμασι, Θείου Πνεύματος· διὰ τοῦτο  
τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, χαρμοσύνως ἐκτελοῦμεν,  
πνευματικῶς ἀγαλλόμενοι.

Τὸ τῆς Θράκης ἐκβλάστημα, καὶ Καλύμνου τὸ  
καύχημα, καὶ μεσίτην ἔνθεον πρὸς τὸν Κύριον, τῆς ἐν  
τῷ Ἄθωνι Σκήτεως, Χριστοῦ τῆς Προμήτορος, γόνον  
τὸν πνευματικόν, καὶ φυτὸν εὐθαλέστατον,  
εὐφημήσωμεν, τὸν θεόφρονα Σάββα ἐπαξίως,  
μοναστῶν τὸ νέον γέρας, καὶ ἱερέων τὸ σέμνωμα.

Ἐκ νεότητος Ὅσιε, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,  
πολιτείαν ἔνθεον βιωσάμενος, πρώην ἐν Σκήτῃ μὲν  
Ἄγιε, Ἄννης τῆς Προμήτορος, εἶτα πόθῳ δὲ θερμῷ,  
ἔνθα πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Καλύμνῳ δὲ  
Πάτερ καταπαύσας, ἀγιάζεις ταύτην Σάββα, τῷ  
παναγίῳ λειψάνῳ σου.

Καὶ τῷ βίῳ θεόληπτος, καὶ τῷ τρόπῳ μελίχιος, καὶ τῷ λόγῳ ἔμπλεως θείας χάριτος, ὡς τῆς σοφίας τῆς ἄνωθεν, πλουτήσας τὴν ἔλλαμψιν, τῇ ἀμέμπτῳ σου ζωῇ, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, Σάββα Ὅσιε, ἐκπαιδεύων τοὺς πάντας θεοφρόνως, πρὸς μετάνοιαν γνησίαν, καὶ ἀρετῶν τὴν κατορθώσιν.

Ὡς κατείδον τὸ σῶμά σου, ἀδιάφθορον Ὅσιε, φέρον θείας χάριτος τὰ γνωρίσματα, μετὰ ταφήν πολυχρόνιον, μεγάλως ἐξέστησαν, καὶ ἐδόξασαν Χριστόν, τὸν λαμπρῶς σε δοξάσαντα, πλείστοις θαύμασι, καὶ ὁσμῇ οὐρανίου εὐωδίας· δι' ἧς δαίμονας διώκεις, καὶ θεραπεύεις τοὺς πάσχοντας.

Ὡς προστάτην θερμότατον, ἀνυμνεῖ σε ἡ Κάλυμνος, καὶ πιστῶς προστρέχουσα τῷ λειψάνῳ σου, μετὰ δακρύων κραυγάζει σοι· Πάτερ συμπαθέστατε, καὶ ποιμὴν ἡμῶν καλέ, μὴ ἐλλείπῃς ῥυόμενος, πάσης θλίψεως, τὴν παροῦσάν σου νῆσον οὐρανόθεν, καὶ Μονὴν σου τὴν ἁγίαν, σκέπε ἀεὶ καὶ περίεπε.

*Δόξα. Ἦχος πλ. β'.*

Σήμερον ὡς νεοφανῆς ἀστήρ ἀνέτειλεν, ὁ θεοφόρος Σάββας, ὁ ἄρτι Θεὸν δοξάσας, καὶ ταῖς νοηταῖς αὐτοῦ ἀκτῖσι, τὴν Ἐκκλησίαν καταλαμπρύνει. Δεῦτε οὖν, τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐορτάσωμεν, τῷ παρ' αὐτοῦ φωτὶ λαμπόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· χαίροις, ὁ ἐν τοῖς παροῦσι χαλεποῖς καιροῖς, τὴν τελείαν ἀρετὴν κατορθώσας, καὶ τέλειος καὶ δόκιμος ἐν πᾶσι, Θεῷ ἀναφανείς· χαίροις, ὁ τῶν Ὁσίων ὁμόζηλος, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων, κοινωνὸς καὶ ὁμόσκηνος· χαίροις,

τῆς νήσου Καλύμνου ἀρωγός, τῆς Θράκης βλαστός  
ιερός, καὶ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὅρους κλέος. Πρέσβευε  
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ὅσιε Πάτερ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς  
ἡμῶν.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ  
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως  
ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ  
τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει  
Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'  
ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν  
δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν  
ικέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς  
ἡμῶν.

*Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ  
τὰ Ἀναγνώσματα.*

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 4, 7-15)*

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται·  
γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ  
ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις,  
καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ  
γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν,  
μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ  
δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ  
φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς  
ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν

ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)*

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).*

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

*Λιτή. Ἦχος α'.*

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ νῆσος Καλύμνου, Σάββα τὸν Ὅσιον, ὡς θησαυρὸν πλουτοῦσα· ὡς ἀρετῆς γὰρ πρακτικὸς μυσταγωγός, παρὰ Θεοῦ σοι δέδοται, περιῶν μὲν τῷ βίῳ, ὀδηγὸς σωτήριος, καὶ ἀληθῆς διδάσκαλος, ἐναρέτων ἔργων. Μεταστὰς δὲ τῶν τῆδε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀμέσως ἐγγίζων, πρεσβευτῆς πρὸς Αὐτὸν ἐτοιμότητος, καὶ φύλαξ καὶ ἔφορος, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι. Καὶ τὸ σεπτὸν αὐτοῦ σκήνος, πίστει καὶ πόθῳ περικυκλοῦσα, τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀρωματίζουσαν χάριν, καρπώθητι κράζουσα· Κύριε, δόξα Σοι.

*Ἦχος β'.*

Ἀκολούθησας Χριστῷ ἐκ νεότητος, ἐν τῷ θελήματι Αὐτοῦ τὰ σα διαβήματα, κατεύθυνας Πάτερ· ἔνθα ἐν Ὄρει τοῦ Ἄθωνος, μοναστικῶς ἐγγυμνασάμενος, ἐν Παλαιστίνῃ τῇ ἀγία, ἀγιωσύνης τοὺς καρπούς, δαψιλῶς ἐγεώργησας. Τῆς σαρκὸς γὰρ τὸ φρόνημα, ὄλον μετεστοιχείωσας, πρὸς θείαν ἀγάπησιν, ἐν φόβῳ Κυρίου. Καὶ ἐν Καλύμνῳ γεγονῶς, ἐξ ὧν ἐταμιεύσω ἀγαθῶν, ταύτη μετέδωκας, ὡς τοῦ Χριστοῦ μιμητῆς· διὸ Σάββα Ὅσιε, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην σου.

*Ἦχος γ'.*

Τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς, ὁ κεκρυμμένος πλοῦτος, καὶ ἡ ἐκ Θεοῦ δοθεῖσα χάρις σοι, μετὰ τέλος ἡμῖν ἔγνωσαι, ἀναφανδὸν Σάββα Ὅσιε· ὦ τοῦ θαύματος! Οἷας δόξης ἠξίωσαι, δεδοξασμένε Πάτερ, εἰς ἀμοιβὴν τῶν καμάτων σου! Τὸ γὰρ θεῖον σῶμά σου, χαριτωθὲν

θείῳ Πνεύματι, καὶ λαμπρυνθὲν τῆς ἀφθαρσίας τῆ  
δωρεᾶ, σῶον καὶ ἄφθαρτον, ἐκ τοῦ τάφου  
ἀνακεκόμισται. Καὶ ὁσμὴν ζωῆς ἀποπνέον, καὶ  
εὐωδίαν θείαν ἀρωματίζον, ποικίλα παρέχεις ἰάματα·  
ὧ πῖστει καὶ δέει προσερχόμενοι, ἀποστολικῶς  
κραυγάζομεν· Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς καὶ σήμερον, ὁ  
αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

*Δόξα. Ἦχος δ'.*

Τὸν ἐν Ὁσίοις νεοφανῆ, καὶ ἐν ἱερεῦσιν Ὁσιον,  
Σάββα τὸν θεόφρονα, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς  
εὐφημήσωμεν. Τῶν γὰρ πάλαι Ὁσίων, ἀναζωγραφήσας  
τὴν ἀρετὴν, ἐν ἑαυτῷ ἡμῖν ὑπέδειξε, τῆς μελλούσης  
δόξης τὰς ἀμοιβάς. Τούτων γὰρ τὰς ἀπαρχάς, ἐν  
Καλύμνῳ στηλογραφεῖ, ἐν τῇ πολυειδεῖ ἐκφάνσει τῆς  
θείας χάριτος. Καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν  
ψυχῶν ἡμῶν.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.*

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε  
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα  
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'.* Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἀσκητικὴν  
ἐπιδειξάμενος ἄμιλλαν, πρὸς βίον Πάτερ τὸν θεῖον, ἐν  
ὀλοτρόπῳ σπουδῇ, τῶν πάλαι Ὁσίων Σάββα Ὁσιε·  
ἐντεῦθεν διέπρεψας, πολιτείας λαμπρότητι, καὶ  
ἀπαθείας, θησαυρὸς ἐχρημάτισας, νέμων ἅπασι, κατ'  
ἄξίαν τὰ πρόσφορα, λόγῳ μὲν διορθούμενος, ψυχῶν

τὴν κατάστασιν, ἔργῳ δὲ θείῳ ῥυθμίζων, πρὸς ἀρετῶν τελειότητα, τοὺς σοὶ προσιόντας, καὶ αἰτούμενος τοῖς πᾶσι, τὸ θεῖον ἔλεος.

*Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Αὐτοῦ.*

Νέος, τῆς Ἐκκλησίας ἀστήρ, ἄρτι ἐφάνης εὐδοκία τῆ κρείττονι, λαμπόμενος ταῖς ἀκτίσι, τῆς καθαρᾶς σου ζωῆς, καὶ τοῦ Παρακλήτου ταῖς ἐλλάμψεσι· δι' ὧν τὴν διάνοιαν, καταυγάζεις ἐκάστοτε, τῶν Ὁρθοδόξων, πρὸς ἀγάπησιν ἔνθεον, φαίνων ἅπασιν, ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, Σάββα ἀξιοθαύμαστε, Ἁγίων ὁμόσκηνε, τῶν Καλυμνίων τὸ κλέος, Δωδεκανήσου ἀγλαΐσμα· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

*Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

᾽Ωφθη, μετὰ χρονίαν ταφήν, δεδοξασμένον ἀφθαρσίας τῆ χάριτι, τὸ σκῆνός σου θεοφόρε, ἀγιασμοῦ δωρεάς, καὶ ὁσμὴν θαυμάτων παρεχόμενον· ἐντεῦθεν ἢ Κάλυμνος, θησαυρὸν ὡς οὐράνιον, τοῦτο πλουτοῦσα, ἐγκαυχᾶται τῆ δόξῃ σου, καὶ προστρέχει σοι, ἐκ μυχίων βοᾶσά σοι· σκέπε καὶ δθαφύλαττε, τὴν νῆσόν σου Ἄγιε, τὴν πρὸς τὴν σὴν ἀφορῶσαν, συμπαθεστάτην ἀντίληψιν, καὶ δίδου σοῖς τέκνοις, εὐλογίαν σου τὴν θείαν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

*Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.*

Ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, ἡμέρας καὶ νυκτὸς μελετήσας, τῆς φθορᾶς τὸ κάλυμμα, ἀπεξεδύσω Ὅσιε. Βαβαὶ τοῦ θαύματος! Πῶς ἐν τῇ θνητῇ σαρκί σου, τῆς

ἀθανασίας τὴν εἰκόνα, προτυποῖς ἐμφανέστατα; Τὸ γὰρ θεῖον σκῆνός σου, ἀφθαρτισθέν, θεῖω Πνεύματι, τῆς αἰωνίου ζωῆς, τῆς ἀποκειμένης τοῖς Ἁγίοις, μυροθήκη πᾶσι πρόκειται· ἧς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθειήμεν, Σάββα μακάριε, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην σου.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.*

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

*Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*

Γόνος γέγονας, Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα, νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπετυχες, διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τῆς Καλύμνου τὸ κλέος καὶ θεῖον ἔφορον, καὶ τῶν πάλαι Ὄσιων τὸν ἰσοστάσιον, εὐφημήσωμεν πιστοὶ Σάββα τὸν Ὅσιον· ὅτι δεδόξασται λαμπρῶς, ὡς θεράπων τοῦ Χριστοῦ, θαυμάτων τῇ ἐνεργείᾳ, καὶ διανέμει τοῖς πᾶσι, παρὰ Θεοῦ χάριν καὶ ἔλεος.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνοῦντων τὸν Τόκον σου.

*Ἀπόλυσις.*

## ΟΡΘΡΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,  
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφου Σου Σωτήρ.*

Νεόφωτος ἀστήρ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐδείχθης ἀληθῶς, προμηθεΐα ἀρρήτῳ, λαμπρύνων ταῖς σαῖς χάριτις, καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, Σάββα Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν.

*Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Τὸν πάντων Ποιητὴν, ἐν μορφῇ τῇ βροτεΐᾳ, δι' ἔλεος πολὺ, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἐκαίνισας τὸ φύραμα, τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ Σου, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία· ὅθεν ἅπαντες, τῶν μεγαλείων Σου Κόρη, ὑμνοῦμεν τὸ μέγεθος.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,  
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ἡ Κάλυμνος τέρπεται ὡς θησαυρὸν ἀληθῆ, τὸ θεῖόν σου λείψανον χαριτωθὲν ἐκ Θεοῦ, πλουτήσασα Ὅσιε· ὅθεν σε καὶ προστάτην, εὐμενῆ κεκτημένη, μνήμην σου τὴν ἁγίαν, ἐορτάζει βοῶσα· μὴ παύση μου προστατεύειν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

*Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Τεχθεὶς ἐξ αἱμάτων Σου ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, σαρκὶ ὡς ἠϋδόκησεν ἄνευ τροπῆς καὶ φυρμιοῦ, Παρθένε πανάμωμε, πάντων Σε ποιημάτων, ἀνωτέραν δεικνύει, κόσμου δὲ προστασίαν, καὶ προσφύγιον μέγα· τῇ Σῆ γὰρ Θεοτόκε, πρεσβείᾳ σωζόμεθα.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,*

*Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις τοῦ παντουργοῦ, τῷ τιμίῳ  
λειψάνῳ σου καὶ σεπτῷ, σκηνώσασα Ὅσιε, τοῦτο  
ἄφθαρτον ἔδειξεν, ἀρωματίζον πᾶσιν, ὁσμὴν τὴν  
οὐράνιον, καὶ τῶν πιστῶν εὐφραΐνον, αἰετὴν τὴν διάνοιαν·  
ὄθεν καὶ θαυμάτων, ἀναβλύζον τὰ ρεῖθρα, ἰᾶται τοὺς  
πάσχοντας, καὶ διώκει τοὺς δάιμονας, Σάββα Πάτερ  
μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων  
ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν  
μνήμην σου.

*Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Φωτοφόρε λυχνία καὶ χρυσαγής, ἡλιόμορφε θρόνε  
καὶ λογικέ, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, τὴν ψυχὴν μου  
καταύγασον, ἐσκοτισμένην οὔσαν, παθῶν  
ἀμαυρότησι, τῇ φωτοφόρῳ λάμπει τῆς Σῆς  
ἀγαθότητος· ὅλη γὰρ καρδίᾳ, τῇ Σῇ σκέπη προστρέχω,  
τυχεῖν ἐξαιτούμενος, τῆς πλουσίας εὐνοίας Σου,  
Θεοτόκε κραυγάζων Σοι· πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ  
Θεῷ, τῶν παισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεςιν, καὶ  
φωτὸς τοῦ αἵλου, ἀκτῖνα οὐράνιον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ  
ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον, Ὅσιακόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τὴν πνευματικὴν ὑπελθὼν πολιτείαν, τῶν κατ' αὐτὴν ἐπιδόσεων, ὑποτύπωσης ὥφθης. Καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, τὴν μετουσίαν ὑπεμφαίνων, ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ πραότητι, καὶ ἀπλάστοις ἡθεσι, τὴν ζωὴν ἐκόσμησας· διὸ ἐν Ἁγίοις ὁ κληρὸς σου γέγονε, καὶ τῆς ζωῆς τῷ ξύλῳ ἀποκατέστης. Οὐ καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Σάββα ἀξιάγαστε.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗ ἢ ἀκροστιχίς: *Κάλυμνος καίρει ἐν σοί, ὦ Σάββα. Γερασίμου.*

*Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.*

Καταύγασον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ὡς ἂν ὑμνήσω φαιδρῶς, τὸν σὸν Ὅσιον, Σάββαν τὸν θεοφόρον, τὸν ἄρτι τὸ θέλημα, τὸ σὸν τελέσαντα.

Ἁγίων τοῖς ἴχνεσιν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἀμέμπτως ἐβάδισας, ἐν ταπεινώσει πολλῇ· ὅθεν μέτοχος, αὐτῶν τῆς εὐκληρίας, καὶ δόξης ἰσότιμος, Σάββα γεγένησαι.

Λαμπτήρ ὡς νεόφωτος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλας, ἀκτίσι τοῦ βίου σου, τῶν εὐσεβῶν τὰς ψυχὰς, Σάββα Ὅσιε, θερμαίνων καὶ ἐγείρων, ζηλοῦν τὰ χαρίσματα, Πάτερ τὰ κρείττονα.

*Θεοτοκίου.*

Ἕμνοῦντα τὴν δόξαν Σου, τὴν ὑπερύμνητον Δέσποινα, παθῶν ἀδοξίας με, καὶ τυρανίδος πικρᾶς, ἀπολύτρωσαι, καὶ φόβῳ τοῦ Υἱοῦ Σου, τὸν νοῦν μο καθήλωσον, τῇ Σῇ χρησιότητι.

*Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.*

Μακρύνων οἰκείων καὶ πατρίδος, τὸν Ἄθω κατέλαβες σπουδῇ, καὶ ἐν τῇ Σκῆτῃ Ὅσιε, τῆς Ἄννης τῆς Προμήτορος, μοναστικῶς ἐσκήνωσας, ἀσκητικῶς γυμναζόμενος.

Νοός σου ἀπάσας τὰς κινήσεις, ἰθύνας τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, τὸ τῆς σαρκός σου φρόνημα, ἐνέκρωσας μακάριε, καὶ τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι, ὅλον σαυτὸν καθυπέταξας.

Ὅσιων ὁ νέος θιασώτης, τὸ σκεῦος τῶν θείων ἀρετῶν, ἀγάπης τὸ θησαύρισμα, ὑμνείσθω θείοις ἄσμασι, Σάββας ὁ θεοδόξαστος, τῶν Καλυμνίων τὸ καύχημα.

*Θεοτοκίου.*

Σκηνηὶ τοῦ Θεοῦ ἀγνή τοῦ ζῶντος, ὑπέρτιμος ὄφθης καὶ λαμπρά, τοῦ προελθόντος Ἄκραντε, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Σου· διὸ τῶν οὐρανίων με, σκηνηῶν ἀξίωσον δέομαι.

*Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.*

Τὴν κεκρυμμένην σου ζωὴν καὶ ἀγίαν, ὁ μεγαλόδωρος Σωτὴρ μετὰ τέλος, τοῖς εὐσεβέσι Πάτερ ἐφανέρωσεν, ἄφθαρτον γὰρ ἔδειξεν, εὐωδίαν ἐκπνέον, τὸ σεπτὸν σου λείψανον, καὶ ἰάσεις παρέχον, ᾧ

προσιόντες Σάββα εὐλαβῶς, ἀνευφημοῦμεν τὰ σὰ προτερήματα.

*Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.*

Θεοχαρίτωτε ἀγνή Θεοτόκε, ἁμαρτανόντων καταφύγιον μέγα, καὶ τεθλιμμένων ἀληθῆς παράκλησις, πλήσον τὴν καρδίαν μου, ἀληθοῦς εὐφροσύνης, ἐξ αὐτῆς διώκουσα, ἀθυμίας τὰ νέφη, καὶ τῷ φωτὶ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰς τοῦ νοός μου, κινήσεις κατεύθυνον.

*ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.*

Χαίρων ἔδραμες θεόφρον, ὡς διψῶσά τις ἔλαφος, ἔνθα τοῦ Σωτῆρος, ἔστησαν οἱ πόδες οἱ ἅγιοι, καὶ τῶν ναμάτων τῆς χάριτος ἐτρύφησας, Σάββα Ὅσιε, ὀσιωθείς τὴν καρδίαν σου.

Ἀκακία διαπρέπων, καὶ ἀπλάστοις ἐν ἡθεσι, τῆς ἱερωσύνης, Πάτερ τὴν στολὴν περιβέβλησαι, καὶ ἱερεὺς τοῦ Σωτῆρος ὄφθης ἔνθεος, ᾧ καὶ ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει Σου.

Ῥήσεις σου τὰς γλυκυτάτας, ἐνθυμούμεναι Ὅσιε, καὶ τῷ σῶ λειψάνῳ, πίστει καὶ χαρᾷ παριστάμεναι, αἴσαι μονάστριαι πόθῳ ἐκβοῶσί σοι· σκέπε Ἄγιε, ἡμᾶς τὰ τέκνα σου πάντοτε.

*Θεοτοκίου.*

Ἐκ γαστρὸς Σου τῆς ἀχράντου, σαρκοφόρος ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης, Κόρη ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, Οὗ ταῖς ἀκτίσι τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, ἵνα κράζω Σοι· δόξα Παρθένε τῇ δόξῃ Σου.

*Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.*

Ἰέρεισας Ὅσιε, ἐν πάσῃ ὀσιότητι, καὶ ἐν εὐθυτάτῃ διανοίᾳ, τῷ Θεῷ Λόγῳ Σάββα μακάριε, καὶ ὡσπερ θυσίαν καθαρὰν, τούτῳ προσενήνοχας, τοὺς ὀσίους καμάτους σου.

Ἐξέστησαν ἅπαντες, ἠνίκα σου τὸ λείψανον, ἄφθαρτον καὶ πλήρες εὐωδίας, ἀπὸ τοῦ μνήματος ἀνεκόμισαν, καὶ τῆς σῆς ἁγίας βιοτῆς, Πάτερ ἐμυήθησαν, ἐξ αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, τοῖς πίσει καταφεύγουσι, Πάτερ τῆ σῆ λάρνακι παρέχεις, καὶ θεραπεύεις, δυσηκοῖαν δεινὴν, τῶν τὴν σὴν ἀντίληψιν θερμῶς, αἰτουμένων Ἄγιε, ὡς θεράπων τοῦ Κτίσαντος.

*Θεοτοκίον.*

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐκ Σοῦ φανείς ὁ ἄκτιστος, κτίζεται ἀτρέπτως ὑπὲρ λόγον, καὶ ἀνακτίζει τὴν σαθρωθεῖσαν ἡμῶν, φύσιν παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, μόνῃ παντευλόγητε, Θεοτόκε πανύμνητε.

*Ῥδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.*

Ὁ τῆς Καλύμνου ὑπέρμαχος, καὶ Θράκης τὸ ἐξαιρετὸν βλάστημα, Σάββας ὁ Ὅσιος, μεγαλυνέσθω τοῖς ἄσμασι, τὸ τῆς Ὁρθοδοξίας νέον ἐντρύφημα.

Ἰερωσύνης κοσμούμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ιεράτεισας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ σὺν Ἁγίοις δεδόξασαι, ἁγίως σου τὸν βίον, τελέσας Ἄγιε.

Ὡς μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, ὁσμὴν ἀθανασίας  
μυρίπνοον, πνέει ἐκάστοτε, τὸ ἱερὸν Πάτερ σκῆνός  
σου, παθῶν τὴν δυσωδίαν, διῶκον Ὅσιε.

*Θεοτοκίου.*

Σαρκὶ τεκοῦσα τὸν ἄσαρκον, καὶ μείνασα Παρθένε  
ἀμόλυντος, μετὰ τὴν κύησιν, σαρκὸς μου Κόρη τὸ  
σύντριμμα, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν νόσον, ἴασαι ἄχραντε.

*Κουτάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.*

Ἐορτάζει σήμερον, τῶν Καλυμνίων ἢ νῆσος, τὴν  
ἀγίαν μνήμην σου, ἀγαλλομένη καρρδία, ἔσχε γάρ,  
ὡς θεοδώρητον ὄντως πλοῦτον, σκῆνός σου, τὸ  
θεοδόξαστον Πάτερ Σάββα, ᾧ προστρέχουσα ἐν  
πίστει, ῥῶσιν λαμβάνει, ψυχῆς καὶ σώματος.

*Ὁ Οἶκος.*

Ἀγαλλιᾶται ἐν χαρᾷ, Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία, ὁρῶσά  
σου τὴν ἐκ Θεοῦ, τιμὴν καὶ δόξαν τὴν πολλήν, καὶ  
εὐκλειαν τὴν θαυμαστήν, ἠγλαϊσμένε Πάτερ Σάββα.  
Σὺ γὰρ ἐν τοῖς χαλεποῖς τούτοις καιροῖς, ἐν μέσῳ  
γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἀμέμπτος,  
ἀληθινός, ἀκέραιος, ἄκακος καὶ ὄσιος εὐρέθης,  
ἀμέμπτως ἐν τοῖς δικαιώμασι τοῦ Κυρίου  
πορευόμενος, καὶ τῶν πάλαι Ἀγίων, τὴν ἀγίαν  
ἐχαρακτήρισας ζωὴν· διὸ Κάλυμνος ἢ νῆσος, τῶν  
θεοσδότην σου καλῶν πλουσίως ἀπολαύουσα, τὸ  
ἱερὸν σου λείψανον, ὡς κιβωτὸν ἀγιασμοῦ  
ἐθησαύρισεν· ᾧ πανευλαβῶς σπεύδουσα, πᾶσαν

καρποῦται ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν, καὶ ἀεὶ λαμβάνει τὰ αἰτήματα, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος.

*Συναξάριον.*

*Τῆ Ζ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ὁ Ὅσιος Σάββας ὁ ἐν  
Καλύμνῳ ἀσκήσας, ἐν ἔτει 1947, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.*

*Σάββα τοῖς πάλαι ἀμιλληθεῖς Ἁγίοις,  
σὺν τούτοις δεδόξασαι θαύμασι πλείστοις.*

*Ῥδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.*

Ἀκηλιδῶτον ζῶην πολιτευσάμενος Σάββα μακάριε κηλίδων καὶ μολυσιῶν, ψυχὰς ἀπεκάθηρας, πολλὰς τῷ λόγῳ σου, τῶν ἐκ πίστεως, θερμῆς προσπελαζόντων σοι, ὡς θεράποντι Κυρίου.

Βοᾷ Ὅσιε εὐφῆμως σου τὰ θαύματα ἢ νῆσος Κάλυμνος ἃ ἐνεργεῖ θαυμασιῶς, τὸ θεῖόν σου λείψανον· ὅθεν καὶ σπεύδουσι, τούτῳ πάντοτε, ἐκ πάσης νήσου χαίροντες, καὶ καρποῦται τὰς αἰτήσεις.

Βίον ἐνθεον ἐβίωσας μὲν πρότερον ἐν Σκῆτῃ Ἁγίῃ τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐν πόλει ἀγία δέ, Σιών διέπρεψας, ὡς θεόληπτος, καὶ ἐκ Καλύμνου ἔδραμες, πρὸς σκηνὰς τὰς οὐρανίους.

*Θεοτοκίου.*

Ἄνερμῆνευτος ὁ τόκος Σου καὶ ἄφραστος πέλει πανάχραντε τὸν γὰρ τῶν ὅλων Θεόν, ἐν Σοὶ σωματούμενον, ἀρρήτως ἔσχηκας, καὶ ἐκύησας, Αὐτὸν ὥσπερ ἠθέλησε, σῶζοντα τοὺς Σὲ ὑμνοῦντας.

*Ὁδὴ ἦ'. Παῖδας εὐαγεῖς.*

Γνώσει τῆς ζωῆς τῆς μακαρίας, καὶ ταύτης τῶν ἐναρέτων ἐπιδόσεων, διαλάμπων Ὅσιε, οἷα πρακτικώτατος, ἐργάτης θείων πράξεων ἔνθους ὑπούργησας, ἐν Μάνδρα, Νεκταρίου τοῦ θείου, μεθ' οὗ Πάτερ Σάββα, τῆς ἄνω τρυφᾶς δόξης.

Ἐνδυμα τὸ τῆς ἱερωσύνης, ὁ Πάτερ ἀξίως περιβέβλησαι, ἱεροῖς καμάτοις σου, καὶ σεπτοῖς ἰδρωσὶ σου, λαμπρότερον ἀνέδειξας καὶ ἱερώτερον, μεθ' οὗ καὶ, ἀνελήλυθας Σάββα, εἰς ναὸν τὸν ἄνω, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου.

Ῥῶσιν καὶ ταχεῖαν θεραπείαν, ἡ χεὶρ ἡ ἐξηραμμένη καὶ παράλυτος, ἐκ τοῦ θείου σκήνους σου, γυναικὸς τῆς σώφρονος, εὐροῦσα Σάββα Ὅσιε, πάντας ἐξέπληξεν, εὐθὺς γάρ, ὑγιῆς καθωράθη, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων, ἐκήρυττε τὴν χάριν.

*Θεοτοκίου.*

Ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, ἡ μόνη τὸν Θεὸν Λόγον σωματώσασα, πάντας ἐπανάγοντα, πρὸς τὴν πρώτην εὐκλειαν, ἐξ ἧς πάλαι πεπτώκαμεν, φθόνῳ τοῦ ὄφους, ἐκ πάσης, γεηρᾶς προσπαθείας, ὕψωσον τὸν νοῦν μου, πρὸς ἔρωτα τὸν θεῖον.

*Ὁδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.*

Στέφος εὐπρεπές, καὶ δόξα ἀἴδιον Πάτερ εὐράμενος, ὡς καλῶς τελέσας σου, τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε, ὁρᾶς Ἀγγέλων τάγματα, καὶ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ

Ἁγίων, τάξεσιν ἠρίθμησαι, ὡς αὐτῶν μιμητῆς καὶ ὁμότροπος

Ἰασαι ἡμῶν, ψυχῶν τὰ νοσήματα Σάββα μακάριε, καὶ σωμάτων κούφισον, ἅπαντα πόνον τῇ ἐπισκέψει σου· σὲ γὰρ προστάτην ἔχομεν καὶ ἀντιλήπτορα, καὶ τῇ θείᾳ, σκέπη σου προστρέχομεν, ἵνα λάβωμεν χάριν καὶ ἔλεος.

Μέγαν ἀρωγόν, ἡ Κάλυμνος ἔσχε σε Σάββα μακάριε, προμηθεῖα κρείττονι· διὸ καὶ πίστει ἀνακραυγάζει σοι· ἀεὶ σκέπε με Ἄγιε, καὶ Χριστῷ πρέσβευε, σὺν τῷ θείῳ, Χριστοδοούλῳ σώζεσθαι, Δωδεκάνησον πᾶσαν ἐκ θλίψεων.

Ὅρμημα παθῶν, θλιβόντων με Ἄγιε, καὶ τυραννούντων με, στήσον τῇ σῆ χάριτι, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν χαρισμάτων σου, μετάδος τῇ καρδίᾳ μου, πρὸς γνῶσιον κρείττονα, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν παρόντα δέξαι μου, Πάτερ Σάββα ὡς δῶρον εὐπρόσδεκτον.

*Θεοτοκίου.*

Ἵψιστον Θεόν, σαρκὶ ὁμιλήσαντα ἐκ τῶν αἱμάτων Σου, πλούτῳ ἀγαθότητος, κυοφορήσασα ὑπὲρ ἔννοιαν, εὐλογημένη πάναγνε, τὸν νοῦν μου ὕψωσον, χαμαιζήλων, ἐννοιῶν καὶ λόγων τε, πρὸς ὑψώσεις ἀγάπης τοῦ Κτίσαντος.

*Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

Ἀγάλλου νῆσος Κάλυμνος, ἐν κόλποις σου κατέχουσα, τὸ χαριτόβρυτον σκῆνος, Σάββα τοῦ

θεοφόρου, τοῦ ἄρτι ἀναλάμπαντος, ἀσκητικοῖς  
χαρίσμασι, καὶ σοὶ ἀεὶ βραβεύοντος, τὰς δαψιλεῖς  
χορηγίας, τῆς ἑαυτοῦ χορηγίας.

*Θεοτοκίου.*

Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα, καὶ τῶν ἀνθρώπων στήριγμα,  
καὶ προστασία τοῦ κόσμου, οἱ ἅπερ Μήτηρ Κυρίου,  
ὑπάρχεις παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα· διὸ  
κάμῃ ἀπάλλαξον, τῆς τῶν παθῶν δυναστείας, καὶ  
σῶσόν με παρ' ἐλπίδα.

*Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!*

Σάββα, θεοφόρε Ὅσιε, τῆς ἐναρέτου ζωῆς, ἐραστῆς  
ἐνθεώτατος, ὥφθης ἐκ νεότητος, ἀνενδότη φρονήματι·  
ὅθεν Κυρίῳ κατηκολούθησας, πάντας τὸν κόσμον,  
ἀπαρνησάμενος· ὃ οἷας χάριτος, ἀληθῶς ἠξιῶσαι  
παρὰ Θεοῦ! ὡς βίον οὐράνιον, πολιτευσάμενος.

Σάββα, θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, νεοφανῆς ὡς ἀστήρ,  
τοῖς πιστοῖς ἀνατέταλκας, καὶ αὐγάζεις Ἅγιε, ταῖς  
ἀκτῖσι τοῦ βίου σου, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ  
πλήρωμα, Ὁρθοδοξίας, φαίνων τὴν ἔλλαψιν· ὃ τῶν  
χαρίτων σου! Δι' ὧν τὴν σκοτόμαιναν τὴν χαλεπὴν,  
λύεις τῶν αἱρέσεων, καὶ νέφη θλίψεων.

Σάββα, Καλύμνου τὸ καύχημα, σὲ παιδευτὴν ἱερόν,  
καὶ διδάσκαλον ἐνθεον, ζῶντα ἐπλουτήσαμεν, λόγοις  
ἅμα καὶ πράξεσι, καὶ μετὰ τέλος προστάτην μέγιστον,  
καὶ πρὸς τὸν Κτίστην, πρέσβυν θερμότατον· ὅθεν τὸ  
σκῆνός σου, πίστει προσπτυσσόμενοι τὸ ἱερόν,  
καθαγιαζόμεθα, ψυχὰς καὶ σώματα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Μετὰ ταφὴν ἱερὰν, καὶ χρονίαν κατάθεσιν, ἐν τῷ τάφῳ Ἁγίε, ἀδιάφθορον δέδοται, τοῖς εὐσεβέσι τὸ θεῖον σῶμά σου, εὐωδιάζον καὶ πλήρες χάριτος· ὡ τῆς μεγίστης σου, δωρεᾶς ἧς ἔτυχες παρὰ Θεοῦ! ἐξ ἧς καὶ τοῖς τέκνοις σου, μετάδος Ὅσιε.

*Δόξα. Ἦχος πλ. α'.*

Ὅσιε Πάτερ, τῶν ἀρετῶν τὴν τρίβον, ἀκλινῶς ἐβάδισας, τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξω. Πάντα γὰρ τὰ σὰ ἀναθείς τῷ Σωτῆρι, καὶ τῷ θείῳ φόβῳ τὴν ψυχὴν ρύθμισας, τῶν γεηρῶν ὑπερίπτασο, ὡς ἐν ἀσύλῳ θησαυρῷ τὸν νοῦν τηρήσας ἐκ τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους. Καὶ ἐν ἀληθεῖ ὁσιότητι, θεοειδῆς γενόμενος, τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων, τῆς στάσεως ἠξίωσαι. Μεθ' ὧν Χριστὸν ἰκέτευε, Σάββα παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου*

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.*

*Μεγαλυνάρια.*

Χαίροις τῆς Καλύμνου ὁ ἀρωγός, καὶ Δωδεκανήσου, λαμπαδοῦχος νεοφανής· χαίροις ὁ παρέχων, τοῖς πάσχουσι τὴν ῥῶσιν, ᾧ Σάββα θεοφόρε, Ὅσιων σύσκηνε.

Φύλαττε καὶ σκέπε τὴν σὴν Μονήν, τὴν πιστῶς τιμῶσαν, τὸ σὸν λείψανον τὸ σεπτόν, καὶ ναυτιλλομένοις, καὶ πᾶσι Καλυμνίοις, ᾧ Σάββα θεοφόρε, βοήθει πάντοτε.

